

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.649 van 25 juni 1998
in de zaak A. 77.883/VII-16.520.**

In zake : b.v.b.a. Dirk VAN DESSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. Dirk VAN DESSEL op 16 maart 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 januari 1998 waarbij het beroep ingediend door de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Lier van 11 maart 1996, houdende het verlenen van een vergunning aan de verzoekende partij tot het exploiteren van een rundveestal bij de dierenartspraktijk te 2500 Lier, Hoog Lachenen 56, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd.

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. VANDENHENDE, die loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van de Adjunct van de directeur E. DE LAETER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met het bestreden besluit op beroep de verzoekende partij de vergunning wordt geweigerd om een rundveestal van 80 stuks bij de aanwezige dierenartspraktijk te exploiteren;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening

kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij volgende uiteenzetting geeft :

"Het is reeds op zich een ernstig nadeel wanneer een regelmatig tot stand gekomen subjectief recht van een particulier of van een vennootschap door de overheid wordt miskend. De betrokkene wordt het hierdoor zonder meer onmogelijk gemaakt om het regelmatig bekomen wettig recht ten uitvoer te leggen. Het is onbetwistbaar dat de rechtstitularis hierdoor alleen reeds een ernstig nadeel lijdt.

In casu heeft de verzoekende partij op grond van de regelmatig toegekende bouw- en milieuvergunning in de eerste helft van 1996 de aldus vergunde bouwwerken uitgevoerd en de exploitatie aangevat.

Hiervoor werden aanzienlijke investeringen gedaan, waarvoor verzoekende partij nog gedurende meerdere jaren aflossingen zal dienen te verrichten.

De kostprijs van de stal alleen al bedroeg ca. 6.400.000 BEF. Ter financiering van deze aanzienlijke investering werd door de zaakvoerder van verzoekster, de heer VAN DESSEL een private inbreng in de vennootschap van verzoekster gedaan ten belope van 5.000.000 BEF. Dit bedrag dient uiteraard op termijn te worden terugbetaald. Daarnaast loopt momenteel nog een lening lastens de vennootschap die bij haar oprichting werd aangegaan voor de aankoop van gronden. In totaal dienen hiervoor jaarlijkse aflossingen te worden verricht van 771.072 BEF.

Door deze zware investeringen in de beginjaren van haar bestaan (de vennootschap werd pas in 1992 opgericht) dient verzoekster momenteel een zware schuldenlast te dragen. De delging van deze schuldenlast moet uiteraard in hoofdzaak mogelijk gemaakt worden door de uitbating van de exploitatie waarvoor verzoekster een rechtsgeldige vergunning bekomen had.

Ingevolge de bestreden beslissing van 8 januari 1998 werden aan verzoekster zowel de milieuvergunning als de bouwvergunning ontnomen, hoewel zij die op volkomen regelmatige wijze heeft ten uitvoer gelegd en haar geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Bijgevolg is zij verplicht de exploitatie te staken, waardoor zij in de onmogelijkheid verkeert nog verder inkomsten te

verwerven die haar moeten toelaten de gedane investeringen af te lossen. Dit zal met vrij grote zekerheid leiden tot het faillissement van verzoekster.

Door de Raad van State werd bevestigd dat :

'wanneer door de weigering van de vergunning (...) de levensvatbaarheid van de onderneming van verzoekende partij in het gedrang komt, het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen (is)'.

Ook heeft Uw Raad meermaals gesteld dat het sluiten van een inrichting waarvoor de vereiste vergunningen voorhanden zijn op zich als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel moet worden aangemerkt :

'De sluiting van een wettig geëxploiteerde inrichting dient als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel te worden aangemerkt

R.v.St. nr. 39.833, 25 juni 1992

R.v.St. nr. 43.177, 3 juni 1993

De stopzetting van de exploitatie van een inrichting waarvoor de vereiste vergunning voorhanden is, dient als een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel te worden aangemerkt.

De reden hiervoor is het feit dat de verzoeker grote investeringen heeft gedaan die niet zullen renderen en hij zijn marktaandeel aan concurrenten zal verliezen'.

Indien verzoekster er zou in slagen een faillissement af te wenden, dan zal zij toch gedurende jaren, en dit tot op het moment dat het bestreden besluit vernietigd zal zijn, te kampen hebben met grote financiële moeilijkheden. De persoonlijke zorgen van de zaakvoerder en het hem daardoor veroorzaakte moreel nadeel, kunnen onmogelijk nadien nog goedgeemaakt worden door een schadevergoeding. Enerzijds is er op regelmatige wijze een stal opgericht die geen enkel rendement kan halen maar toch moet worden afbetaald. Anderzijds zijn er dieren aangekocht die moeten worden verkocht zonder enig rendement en mogelijk met verlies. De aanzienlijke door haar gedane investeringen, die mede mogelijk werden gemaakt door een private inbreng van de zaakvoerder, de heer VAN DESSEL, zullen nooit het beoogde rendement kunnen halen.

Niet alleen zal, bij niet-schorsing, de manifest onrechtmatige weigering van de milieuvergunning ertoe leiden dat verzoekster gedurende jaren aanzienlijke inkomsten zal moeten derven. Bovendien zullen nieuwe schulden moeten worden aangegaan om

de huidige schuldenlast te kunnen blijven dragen. Het gedurende meerdere jaren kampen met dergelijke problemen ingevolge de onrechtmatige weigering van een geldig en ten definitieven titel verkregen vergunning, moet op zich reeds als een ernstig nadeel beschouwd worden, dat nooit door een geldelijke vergoeding zal kunnen hersteld worden. Het kan dan ook niet betwist worden dat in casu het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is."

Overwegende dat uit de statuten van de verzoekende partij, alsook uit haar vergunningsaanvraag blijkt dat zij nog een dierenartspraktijk uitoefent, waaruit eveneens inkomsten worden verworven; dat evenwel de verzoekende partij geen enkel gegeven verstrekt omtrent de inkomsten die zij daaruit put; dat bij gebreke aan enig inzicht omtrent de totale inkomstensituatie van de verzoekende partij de Raad van State niet kan nagaan of de inkomsten die zij verwerft uit haar dierenartspraktijk niet groot genoeg zijn om de schuldenlast van de gedane investeringen tijdelijk te dragen; dat dan ook niet kan worden nagegaan of de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wel het faillissement van de verzoekende partij voor gevolg zal hebben of minstens zeer zware financiële problemen zal meebrengen;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt
verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig juni
1900 achtennegtig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.